

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

Svmmarivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

tare, etiamsi in lingua latina aliquantulum deficiant; sic enim in aliorum societate, & pro officijs Religionis videntur idonei ministri: præsertim cum regulariter nõ ordinentur ad curam animarum habendam, sed solum assistendum in Choro, diuinisque officijs *cap. nullus de Tempor. ordin. in 6. Portel. in Dub. Regul. ver. ordines sacri. nu. 6. Henriq. lib. 10. cap. 16. n. 2. Villalob. in sum. tom. 1. tract. 21. dub. 34. num. 5. Hyeron. Rodriq. in compend. qq. regul. ref. 52. num. 22. Peirin. tr. 2. de Relig. Prælat. quæst. 3. cap. 7. n. 20. quos refert Diana par. 1. tr. 16. resol. 29. & par. 3. tr. 2. ref. 86. & par. 4. tr. 2. ref. 74. & alij apud Barbof. p. 2. all. 46. num. 14. & apud Bellett. loco. cit. tit. 1. S. 4. num. 4.*

9 Idem dicendum est secundum aliquos de Clericis pauperibus, quibus ad obtinendum beneficiũ simplex sufficit, vt tantum sciant, quantum simplex laicus, vel aliquantulum plus circa sacramenta, vt post Innoc. 10. And. Hofst. & alios dicit Bellet. loco. cit. n. 26. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 4. ref. 75.

10 Vnde quoad obtenta beneficia tolerari possunt illitterati, si alias honestæ vitæ sint, & ex longo vsu, & rerum experientia sciant rectè exercere omnia ad suum officium spectantia, vel si charitatis perfectio scientiæ defectum suppleat *Camp. in. in Diuers. Iur. Can. rub. 5. cap. 5. num. 3. quem refert, & sequitur Barbof. d. par. 3. all. 63. numer. 5.* Si verò Parochialium ecclesiarum

11 Rectores sint, poterit eis ordinarius coadiutorem deputare cum assignatione partis fructuum

pro sufficienti victu iuxta formam Concilij *sess. 21. de ref. cap. 6.* dicitur autem Parochus imperitus ad effectum vt illi dādus sit Coadiutor, quando esset inhabilis ad explendum ea, quæ incumbunt muneri, & oneri beneficij, quod obtinet *Ricc. in Prax. par. 4. ref. 553.*

12 Verum si reditus ecclesiæ Coadiutori, & Coadiuto nõ sufficienter, Parocho primum prouidendũ est, deinde in subsidium tenentur Parochiani ad alimenta Coadiutoris, vt d. Barbof. par. 3. all. 63. n. 15.

13 Si verò Parochus præter imperitiã turpiter, & scandalosè viuat, beneficio priuandus est seruata forma Concilij *d. cap. 6.*

14 His adde, quod si quis admissus fuerit ad sacros ordines, præsumitur habilis, & idoneus ad beneficia simplicia, ita vt nouo examine opus non sit *cap. accepimus de etat. & qual. Ricc. in Prax. for. eccles. p. 1. resol. 340.*

S V M M A R I V M

- 1 Corpore vitiatus ad ordines non est promouendus.
- 2 An incurrat nouam irregularitatem, si absque dispensatione promoueat.
- 3 Quis dicatur corpore vitiatus.
- 4 Membram quomodo sumatur.
- 5 Censetur irregularis qui amisit partem membri, quæ aut deformitatem generet, aut inhabilem redderet ad officium exequendũ.
- 6 In defectu, qui vel impedit usum ordinis, vel notabilem gignit deformitatem, solus Papa dispensat.

- 7 In quo casu dispensare potest Episcopus.
 3 Ad quem spectet dispensare cum Regularibus in leui corporis, seu membri defectu.
 9 Quale dicatur leue vitium.
 10 An possit Episcopus dispensare in defectu notabili, si post susceptos ordines superuenerit.

CAP. V.

An, & quando Episcopus dispensare possit cum corpore vitiat.

 Corpore vitiat regulariter ad ordines promoueri non debet ex duplici causa: primò propter inhabilitatem ad officium exequendum: secundò propter deformitatem ad scandalum tollendum. *cap. 1. & tot. tit. de Corp. vitiat. Sylu. i. 2. ver. corpore vitiatus nu. 2. Garc. de Benef. par. 7. cap. 12. nu. 3. & 30.* quamuis non incurrat nouam irregularitatem, si absque dispensatione promouetur, & in ordinibus susceptis ministraverit: quia irregularitas non est vera suspensio, nec censura ecclesiastica, & ideò celebrans illa irretitus nullam violat censuram, nec aliquid aliud, cuius violatio nouam infligit irregularitatem. *Nau. cap. 27. num. 194. & cons. 6. de etat. & qual. vbi etiam obseruat, quod Sedes Apostolica quando dispensat cum irregularibus, qui celeberrunt, solum dispensat super ir-*

regularitate, quam ante celebrationem incurrunt: idem d. *Camp. apud Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 2. al. 42. nu. 61.* dicitur autem corpore vitiat qui est mutilatus, vel debilitatus membro, id est qui caret membro, vel habet quidem membrum, sed inefficax, ut oculum cecum, manum aridam, & huiusmodi. *Sylu. loco cit. num. 1. Nau. d. cap. 27. num. 200. Bonacin. de Cens. disp. 7. q. 2. pun. 2. num. 1. & alij.*

4 Membrum verò secundum Doctores sumitur pro ea parte, quæ habet certum officium deputatum, siue distinctam operationem: & ideò neque digiti, neque dentes inter membra numerantur. *Clar. §. fin. q. 69. vers. ite quero*, vbi etiã addit, quod statutum puniens abscindentem membrum nõ habet locum in abscidente alicui digiti. *Barbof. d. par. 2. all. 42. n. 36. & alij communiter.* censeretur tamẽ ad hunc effectum irregularis qui non totum membrum amisit, sed partem, quæ aut deformitatem scandalosam generet iuxta *cap. 1. de Corp. vitiat.* aut inhabile redderet ad officium exequendum, puta si præcisus esset pollex, aut quiuis alius digitus requisitus ad consecrationem. *cap. fin. vbi glos. in ver. deformitatem eod. tit. capit. presbyterum de Cler. agrot. Grass. par. 1. decis. lib. 2. cap. 62. num. 2.*

6 Dico igitur primò, quòd in defectu, seu vitio alicuius membri, seu partis membri, quod vel impedit vsum, & exercitium ordinis, vel notabilem gignit deformitatem, aut horrorem, solus Papa dispensat, *Doctores in*